

Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 października 1937r.

Izba II karna

sygn. 3 K 1216/37

Teza

W przypadku gdy poszczególne czyny przestępne sprawcy przypisane, były już czynnikami składowymi pewnych wyroków łącznych a następnie ujawni się nowy czyn, prawomocnie przypisany, który do czynów już połączonych pozostaje w stosunku określonym w art. 35 k.k., natenczas uprzednie wyroki łączne stają się czynnikami składowymi nowego wyroku łącznego, uwzględniającego już czyny uprzednio nie połączone, odpowiadające jednak warunkowi z art. 35 k.k., przy czym uprzednie wyroki łączne zostają równocześnie pochłonięte przez nowy wyrok łączny.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu kasacji Władysława G., osk., z art. 187, 257 k.k., założonej od wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z 17 kwietnia 1937 r., na podstawie art. 529 i 532 k.p.k. wyrok zaskarżony uchylił.

Z uzasadnienia

Kasacja oskarżonego Władysława G. zarzuca, pomiędzy innymi, obrazę art. 360 i 379 § 1 k.p.k. przez nierozważnie apelacji oskarżonego, zwracającej się przeciw niepołączeni wskazanych w niej wyroków.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

1. Kasacja jest uzasadniona, gdyż zarzut w niej wskazany znajduje potwierdzenie w treści zaskarżonego wyroku.

Sąd I instancji, Sąd Okręgowy w Grudziądzu, odmówił połączenia wymierzonych w nim wyroków z następujących powodów: a) odnośnie do jednego wyroku, dlatego, iż wyrokiem tym orzeczono karę pozbawienia wolności z zawieszeniem, a nie można kary orzeczonej bezwarunkowo łączyć z karą orzeczoną z warunkowym zawieszeniem; co do innych wyroków, dlatego b) wyrokowi te stały się podstawą wydania już innych trzech wyroków łącznych.

(...) Powód wymieniony pod a) jest trafnie wskazany, gdyż Sąd nie stwierdza, by do odnośnej kary nastąpiło odwołanie zawieszenia. Natomiast powód wskazany pod b) nie uzasadnia wysnutego wniosku. Jeśli bowiem poszczególne czyny przestępne, sprawcy przypisane, były już czynnikami składowymi pewnych wyroków łącznych, a następnie ujawni się nowy czyn prawomocnie przypisany, który do czynów już połączonych pozostaje w stosunku określonym w art. 35 k.k., natenczas owe uprzednie wyroki łączne stają się czynnikami składowymi nowego wyroku łącznego, uwzględniającego już czyn względnie czyny uprzednio nie połączone, odpowiadające jednak warunkowi przewidzianemu w art. 35 k.k.;

równocześnie owe uprzednie wyroki łączne zostają pochłonięte przez nowy wyrok łączny. Takiego postępowania wymaga konieczność zrealizowania zasady wyrażonej w art. 35 k.k. Fakt bowiem, iż w chwili wydania pewnego wyroku łącznego nie były ujawnione wszystkie kary, które winny były być połączone, nie może pozbawiać skazanego korzystania z art. 35 k.k., jeśli później okaże się, że i co do innych skazań zachodzą również warunki przewidziane w powołanym przepisie

[Cytowane artykuły: 35 k.k., 187 k.k., 257 k.k., 32 k.p.k., 360 k.p.k., 379§1 k.p.k., 529 k.p.k., 532 k.p.k.]